

TORSDAG 16 FEBRUARI. NR 7/2012

Festa före
fastan



Sidan 7

Arhinmäki
strök SLEFS
bidrag

Sidan 5

Tro möter tro
och lär känna
sig själv bättre

Sidan 8



**Presidentval
gungar Senegal**
Sidan 7



Maria Ylipää är inte rädd för den finlandssvenska kritiken

Hon har språkbadat med Björn och Benny. Om två veckor stiger finska Maria Ylipää upp på Svenska teaterns nyrenoverade scen i rollen som Kristina från Duvemåla.

Sidan 2

**Om släkten är värst
måste man då umgås?**

Sidan 7

**Läkande förbön
bearbetar livet**

Sidan 10

**Gud griper in
på Wasa Teater**

Sidan 12

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Mycket på de nyvaldas bord

KP I MÅNDAGS fick kyrkan en ny uppsättning förtroendevalda i de centrala demokratiska organen. De som plitade ner namnen för vår räkning var personer vi medlemmar själva valt – om man inte lät bli – till våra lokalförsamlingars beslutandeorgan.

DE NYBAKADE beslutsfattarna kommer i vår att inta sina platser i kyrkomötet respektive stiftsfullmäktige och behålla dem ända till år 2016. Det är fyra år under vilka vi högst sannolikt kommer att se stora strukturella och ekonomiska förändringar både inom samhället och inom kyrkan.

FÖR FINLÄNDAREN i gemen är den kyrkliga organisationen och beslutsgången så pass avlägsen och snärjig att det kan vara värt med en kort repetition: *Kyrkomötet* är det högsta beslutande och lagstiftande organet i den evangelisk-lutherska kyrkan, där präster och lekmän väljs in enligt proportionella förhållanden från respektive stift. 96 av kyrkomötets 109 medlemmar är valda av lekmän eller präster, övriga deltar i egenskap av sitt ämbete. Borgå stift är litet i sammanhanget med sex ombud, fyra lekmän och två präster. Å andra sidan är våra ombud värda sin vikt i guld och får önskas vishet och välsignelse i uppgiften som representanter för det svenska i folkkyrkan. I vårt land har kyrkomötet de facto rätt stor reell makt. Det är kyrkomötet som beslutar om innehållet i kyrkolagen. Kyrkomötets lagförslag behandlas slutligen av riksdagen, som enbart kan godkänna eller förkasta lagen – men inte ändra på innehållet.

DET ANDRA organet som fått färsk och ivriga medlemmar är *stiftsfullmäktige*. Det är ett relativt nytt organ, som valts för tredje gången. När det inrättades var tanken bland annat att bredda lekmännens deltagande i kyrkans beslutsfattande, och specifikt i stiftet.

Det att lekmännen flyttade in på domkapitlen är en vandring som inte har varit helt stenfri, vare sig man väljer att se det ur fullmäktiges eller stiftsledningens perspektiv. För det första kan man fråga sig om tanken verkligen lyckades i praktiken? Hur blev det med lagtextens tanke om att stiftsfullmäktige ska "stödja och främja kyrkans uppgift i stiftet och dess församlingar"? Det fanns, inte bara i Borgå stift, en initial ovilja mot det nya organet som av en del sågs som en pappers-tiger. Den attityden fick det första stiftsfullmäktige att stänga sig in i strukturerna. Nu har motsättningarna falnat, men samtidigt har en viss trötthet lagt sig över stiftsfullmäktige – kanske resultatet av ambitioner och ramar som inte har mötts. I fjol avstod stiftsfullmäktige från sitt höstmöte med motiveringen att det var knappt med pengar och tunnsått med ärenden.

NU FINNS det desto mera att bita i och man hoppas att krafterna finns kvar, liksom viljan att jobba i en organism som kyrkans, där demokrati och lära ska samexistera i respekt och balans.

”Det är fyra år under vilka vi högst sannolikt kommer att se stora strukturella och ekonomiska förändringar.”

PROFILEN: MARIA YLIPÄÄ
”Jag kan identifiera mig med Kristinas frågor om Guds existens.”

Hon är vår egen Kristina

Tro och tvivel lät inte som världens sexigaste tema för ledmotivet i en musikal, tyckte Maria Ylipää som själv kommer från en traditionellt kristen familj. Om två veckor gör hon premiär som Kristina från Duvemåla.

TEXT OCH FOTO: NINA ÖSTERHOLM

Den sista februari drar en nyrenoverad Svenska teatern upp ridån för den svenska succemusikalen *Kristina från Duvemåla*. Kompositörduon **Björn** och **Benny** följer med processen och skriver om någon textrad här och där för att vokalerna ska sitta bättre för **Maria Ylipää** som spelar huvudrollen som Kristina.

– Det svenska språket var som främmande vatten för mig men vi har jobbat mycket med uttalet tillsammans med **Maria Sid**. Det är en extra utmaning som jag njuter av.

Ylipää har spelat flera stora roller på finska teatrar, senast sågs hon som häxan Elphaba i musikalen *Wicked* på Helsingfors stadsteater. Också Svenska teaterns scen är bekant för henne. År 2004 spelade hon popstjärnan Chantelle i ungdomsmusikalen *Spin*.

– Då var jag ganska blyg och hade inte talat så mycket svenska tidigare.

I dag flyter språket galant och hon är inte särskilt oroad över de sura röster som muttrat över att en finskspråkig skådespelare fått huvudrollen i en svensk musikal.

– Jag kan förstå kritiken om det är frågan om en talroll där uttalet verkligen är avgörande för karaktären i pjäsen. *Kristina från Duvemåla* har visserligen repliker men till största delen är det ett musikspel. Och det är faktiskt lättare att sjunga på svenska än på finska.

Vill inte vara svartvit

Maria Ylipää är född och uppvuxen i en kantorsfamilj i Nokia. Hon fick en varm men starkt traditionell kristen uppfostning. I dag kallar hon sig inte längre troende, snarare andlig.

– Jag är inte längre så fundamentalistisk som när jag var yngre. Men jag hade en stark barnatro och känner mig fortfarande väldigt hemma i kyrkan. Jag har ju lekt i kyrkan hela min barndom.

Hennes pappa **Markku Ylipää** är kyrkomusiker men kanske mer känd som en av förgrundsfigurerna i den karismatiska rörelsen *Hengen Uudistus kirkossamme* som verkar för förnyelse inom den lutherska kyrkan.

Men Maria Ylipää tycker att alla ska få tro som de själva vill.

– Jag tror att det finns en annan verklighet än den vi lever i just nu. Jag tror att det finns heliga saker. Men jag tror också att det finns många olika sätt att tro på. Jag själv vill inte kalla mig troende för då ställer omgivningen genast en hel mängd med krav och kommer med regler och påståenden om hurdan Gud är. För mig finns det fler frågetecken än svar kring tron och jag tycker att det är bra.

Hon säger att hon känner sig trygg i den lutherska traditionen men känner sig inte främmande för andra kulturer och traditioner.

– Hade jag varit född jude eller muslim hade jag tytt mig till de traditioner som de religionerna erbjuder.



Du måste finnas

Den kvinna som Maria Ylipää ska gestalta inför slutsålda salonger har en stark gudstro som ger henne både hopp och förtvivlan.

– Kristina har en fast barnatro men hennes liv är så hemskt. Hon är en flykting, hon får missfall och blir varnad för att blir gravid igen. Och då börjar hon tvivla.

Vilka känslor väcker musikals ledmotiv ”Du måste finnas” i dig själv?

– Först när jag läste texten var jag inte så imponerad. Tro och tvivel är kanske inte det sexigaste att skriva en hitlåt på, säger hon och skrattar.

Men när hon hörde musiken och läste berättelsen förstod hon.

– Det är så skön musik, den ba-

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Chefredaktör och ansvarig utgivare
May Wikström

tfn (09) 612 615 33/
040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors

Tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138

E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktion i Österbotten
Normalmmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Redaktörer:
e-post:
namn@kyrkpressen.fi

Rolf af Hällström
tfn (09) 612 615 53

Johan Sandberg
(Österbotten)
gsm 050 585 6460

Sofia Torvalds,
tfn (09) 612 615 54

Marina Wiik
tfn (09) 612 615 52

Nina Österholm
tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout:
Malin Aho

Utges av:
Fontana Media Ab

Bank: Sampo
800012-00105840

Paradbild:
Nina Österholm
Fastlagsbulle foto: Flickr

Tryck: Botnia Print,
Karleby

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn (09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 23% tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före.

För mera detaljer se mediekortet
www.kyrkpressen.fi

Annonsförsäljning:
e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Tom Kytöpuro,
gsm 041 447 5725

Björn Sten,
gsm 0400 012 390

Leif Westerling,
gsm 050 329 4444,
fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
gsm 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar
tfn (09) 612 615 50,
prenumeration@kyrkpressen.fi.

Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 62 €
Utlandet 71,50 €



ra lyfter en från golvet. Och klart jag kan identifiera mig med Kristinas frågor om Guds existens. Det är väl den frågan som vi alla bär inom oss hela tiden.

Kristina bestämmer sig i alla fall för att lita på Gud. Hon förlikar sig med sitt öde men känner sig aldrig riktigt hemma i det nya landet. Musikalens tema, utvandring, är kanske inte så aktuellt för alla finländare i dag men det andra perspektivet, invandring, är desto mer brännande.

– Kristina bor femton år i Amerika utan att lära sig engelska. Hon längtar hem precis hela tiden. Ingen lämnar sitt hemland frivilligt. Men det verkar inte den finska invandringspolitiken förstå någonting av i dag.

MARIA YLIPÄÄ tycker att musiken tar upp det viktigaste i livet, att karaktärerna känns ärliga och musiken är stark. ”Ei voi mennä pieleen”, det kan inte misslyckas, säger hon.

Publikandning

Med en knapp månad till premiären känner Maria Ylipää att hon aldrig kommer att bli färdig.

– Men så ska det vara. Jag känner processen och mig själv. Jag har jobbat hårt hela livet och vet vad en sådan här produktion kräver.

Som extra utmaning förser dottern **Inari**, 4 år, henne med jämna doser virus och bakterier från dagis.

– Alla med småbarn vet hur det är. Mitt liv är ganska fullt just nu. Men erfarenheten som mamma hjälper mig också i rollprestationen som Kristina.

Hon planerar att ta med dottern till teatern och titta på några repetitioner.

– Jag har så många barn med mig på scenen som hon kommer att gilla. Är

det nu sex eller sju stycken? Jag tappar alltid räkningen.

När musiken väl haft premiär är det bara att orka. Skådespelare kan vara trötta, sjuka och ledsna på jobbet, men inte på scenen.

– Visst måste man vara lite galen för att vilja ha det här jobbet men det eggar mig lite också och jag njuter av det. Ingenting kan jämföras med den stämning som uppstår när allting fungerar mellan skådespelarna och publiken, man andas in föreställningen tillsammans.

Enligt Ylipää talar bra musik, konst och teater alltid direkt till hjärtat. Som en känsla av att vara nära något heligt.

– Det är därför musikteater är så starkt. När det är bra så går det rakt in.

MARIA YLIPÄÄ

FÖDD 1981 I NOKIA. BOSATT I HELSINGFORS MED MAN OCH DOTTER.

UTEXAMINERAD FRÅN TEATERHÖGSKOLAN 2005 OCH HAR SEDAN DESS BLAND ANNAT GJORT ROLLER SOM EVITA OCH ELPHABA (WICKED) PÅ HELSINGFORS STADSTEATER.

SPELAR HUVUDROLLEN SOM KRISTINA I SVENSKA TEATERNS UPPSÄTTNING AV KRISTINA FRÅN DUVEMÅLA. PREMIÄR 29.2.2012.

Vasa och Lillkyro förhandlar

SAMMANSLAGNING. Förhandlingar om sammanläggningen av församlingarna i Vasa och Lillkyro har inletts.

Såvida Vasa stad och Lillkyro slås ihop bör församlingen i Lillkyro gå samman med Vasa kyrkliga samfällighet, antingen som en del av Vasa finska församling eller som en egen församling i samfäll-

ligheten.

En styrgrupp har utsetts för att förbereda sammanläggningen. **Krister Koskela** är ordförande för gruppen.

Arbetet med första skedet fram till juni 2012 är intensivt. Målsättningen är att församlingarnas initiativ till församlingssammanslagning görs till domkapitlet i Lappo stift i juni 2012.

Tomas Boström till Vanda

VISOR. **Tomas Boström**, sång- och psalmförfattaren bakom visor som *Till din blomstrande äng* och *Jag lever i din kärlek*, besöker Vanda den 3-4 mars. Boström håller bland annat en körverkstad och en visafon i församlingen.

Också psaltarmässan *Ett bord för mig* av Boström uppförs tillsammans med ViAnda-kören och kantor

Nina Fogelberg.

Tomas Boström har gett ut ett tiotal cd-skivor sedan början av 90-talet.



Gör kyrkan personlig på webben

SOCIALA MEDIER. Ett trettiotal förtroendevalda och anställda från församlingar i huvudstadsregionen mötte upp när journalisten och konsulten **Emanuel Karlsten** från Sverige besökte Matteus församling förra veckan.

Karlsten, som själv har växt upp inom frälsningsarmén, tycker att kyrkan och alla kristna har en strålan-

de chans att föra fram sitt budskap i sociala medier.

– Men vi måste släppa den enkelriktade kommunikationen.

Han uppmanar oss att titta på den första bild som möter dig när du surfar in på kyrkans sida.

– Ofta är det tyvärr en byggnad. Lyft fram människor! Webben kräver personlighet.



PRESIDENTVALSKAMP OROAR I Senegal har temperaturen trappats upp inför valet om tio dagar. Tor-Erik och Ann-Katrin Store jobbar i Dakar sedan september med teologiska uppdrag och sjukvård. De uppdaterar flitigt sin Facebookprofil för dem som vill stöda deras arbete och följa med händelserna.

Vardag trots presidentspel

SENEGAL. Det förestående presidentvalet i en av Afrikas modelldemokratier får landet att sjuda. Missionärerna Store följer med läget i huvudstaden Dakar.

TEXT: MAY WIKSTRÖM FOTO: IDA ERIKSSON

I en tid när folk i norra Afrika och Mellanöstern tröttnar på sega diktatorer och lyfter ut dem försöker Senegals sittande president att backa en demokratisering han själv medverkat till. President **Abdoulaye Wade** (86 år och möjligen ännu äldre eftersom uppgifterna är vaga) har tillkämpat sig en kandidatur i valet den 26 februari, trots att han som både president och jurist varit med om att forma den nya konstitution som borde tvinga honom att gå efter två perioder på posten.

I månadsskiftet gav Senegals högsta domstol honom rätt att ställa upp, med motiveringen att den nya lagen inte hade trätt i kraft under Wades första presidentperiod.

Det har väckt stora protester, inte minst bland de unga i Senegal. De har tagit till gatorna i sammandrabbningar mellan demonstranter och poliser, med fyra dödsoffer som följd. Samlingspunkten för oppositionen är monumentet *Place De l'Obelisque* i huvudstaden Dakar. För tillfället verkar det trots allt som om oppositionen inte kommer att bojkotta valet som den hotat med.

"Hittills har det informerats om demonstrationer en dag på förhand. På det sättet kan vi välja var vi rör oss."

Tor-Erik Store, missionär i Dakar

Följer med läget via olika kanaler

– De som protesterar är i alla åldrar. Ungdomarna är aktiva, men man kan inte säga att det är en ungdomsrevolt, bedömer missionären **Tor-Erik Store**.

Han och hustrun **Ann-Katrin** bor och jobbar i Dakar utsända av Finska Missionssällskapet sedan september i fjol. Nationalmonumentet ligger ett stenkast från sonhustruns hem och de pejar läget på gatorna bland annat med hjälp av taxichaufförerna som har sin "stolpe" framför deras hus.

Läget har inverkat på Stores arbete främst så att de fått uppdatera säkerhetsföreskrifterna.

– Missionärerna bör undvika stora folksamlingar och de ska också noggrant följa med läget i medierna. Hittills har det informerats om demonstrationer en dag på förhand. På det sättet kan vi välja var vi rör oss, berättar Tor-Erik Store.

Den största oron just nu är enligt honom att fredliga demonstrationer ska urarta och leda till konfrontationer med fler dödsfall som följd.

Långvarig regent fortfarande stark

Presidentvalet förrättas i två omgångar, förutsatt att ingen får över hälften av rösterna i den första omgången. Oppositionen har ställt upp 13 kandidater, bland dem två tidigare premiärministrar och en kandidat som verkat som utrikesminister.

– Det finns också några kandidater som saknar politisk erfarenhet. Det är omöjligt att spekulera om vem som kan tänkas möta **Abdoulaye Wade** i en eventu-

ell andra omgång, menar Tor-Erik Store. **Vilka chanser tros den gamla presidenten de facto ha?**

– Hans ställning är trots allt stark. Den senegalesiska staten är sekulär och tar officiellt inte ställning i religiösa frågor.

– Ändå är politikerna oerhört beroende av de muslimska ledarnas stöd och mycket måna om att delta i de muslimska högtiderna.

President Wades son och personliga rådgivare, minister **Karim Wade**, ledde tidigare Senegals nationella avdelning av den världsvida Islamska konferensen (OIC), som omfattar 54 länder och utgör en av de största internationella organisationerna vid sidan av FN. Organisationen vill verka som kollektiv röst för det islamska världssamfundet och försvara muslimska intressen. Tor-Erik Store ser ändå inte att presidentvalet skulle ha religiös polarisering.

– Ledarna för de muslimska brödraskapet har den här gången, mot tidigare praxis, vägrat att ge rekommendationer åt sina trogna om hur de ska rösta. Den katolska kyrkan har uttalat sig för en fredlig lösning.

Verka och be för fredligt val

De protestantiska kyrkornas röst hörs inte i offentligheten. Till vardags går jobbet ändå vidare som vanligt.

– På kyrkans skördefest, samma dag som valkampanjen inleddes, sa Senegals lutherska kyrkas **Abdou Thi-am** att de kristnas uppgift är att bygga fred och be om ett val utan våld.

Hur ser din och Ann-Katrins arbetsvecka ut framöver? Vilka uppgifter har ni framför er härnäst?

– För Ann-Katrins del är det besök hos fadderbarn och femårsplanering av fadderarbetet. Hon ska också gå igenom byggofferter eftersom hon är koordinator för kyrkans nya sjukhusbygge. Jag har flera sammanträden, bland annat om ett nytryck av Bibeln på serere och om den teologiska utbildningen.

Vid sidan av det massmedialt intressanta presidentvalet växer skuggan av en mer omfattande fråga för Senegals befolkning, och inte bara den:

– Vi arbetar med hur den internationella kyrkan ska kunna hjälpa de människor som drabbats av torka. Vi har en uppseglade katastrof på gång på grund av torkan i Sahelområdet. Den drabbar tio miljoner människor, varav 800 000 bor här i Senegal.

SENEGAL

- **Republik** i västra Afrika. Tidigare fransk koloni. Demokrati med mångpartisystem. Självständig stat 1960.
- **Invånare**, antal ca 13 miljoner. De största stammarna är wolof (43,3%) pulaar (23,8%) serer (14,7%).
- **Religiös** indelning: Över 90 % av befolkningen är muslimer.
- **Den** evangelisk-lutherska kyrkan grundades 1987 och har ungefär 6000 medlemmar och 13 församlingar.

3 FRÅGOR OM

Helga Hund

Berättelsen om Helga Hund, uppläst av författaren Lars Collmar, har gått som andakt i nästan tio år på Radio Vega. "Den börjar nog vara på sista versen om man får uttrycka sig så", skriver en av Kyrkpressens läsare.

Hur mycket är det kvar av serien?

– Vi är nu inne på sista boken om Helga Hund. I oktober 2012 är hela serien slut, berättar Lucas Snellman som ansvarar för andaktsprogrammen.

Vad har lyssnarna tyckt om Helga Hund?

– Vi har faktiskt inte fått så mycket respons på sista tiden. Jag tror att de flesta, både de som tycker om serien och de som inte gör det, har vant sig vid att berättelsen rullar på om lördag morgnarna. Men säkert finns det många som kommer att sakna Lars Collmars andakter när uppläsningen avslutas.

Hurdana radioandakter blir det på lördagarna när Helga slutar?

– Eftersom Radio Vega sänder barnprogrammet BUU-radion strax innan så hakar vi också i fortsättningen på med en familjeandakt på lördag morgnarna. Innehållet ska passa barn i lågstadiet och lite yngre också. När Helga är slut så fortsätter vi på djurtemat, det blir en serie andakter ur *Djurens andaktsbok* av Kristina Reftel med kulturproducenten Anna Edgren som inläsare. Visst är det utmanande att fylla tomrummet efter Lars Collmar och Helga Hund men Djurens andaktsbok är också mycket populär och används redan i många församlingar.



Slef yrkar på rättelse för uteblivet bidrag

UNGDOMSBIDRAG. Slef blev helt utan bidrag när kulturminister Paavo Arhinmäki fördelade 2,7 miljoner euro till organisationer som bedriver ungdomsarbete.

TEXT: JOHAN SANDBERG

Förutom bidraget till Svenska Lutherska Evangeliföreningen (Slef) strök Arhinmäki också bidraget till Folkmissionen.

– I fjol fick vi 8 000 euro i bidrag. Det är pengar vi skulle kunna anställa flera ungdomar som sommarbetare för, säger Evangeliföreningens verksamhetsledare Göran Stenlund. Men på samma sätt som gällande de uteblivna missionsbidragen från samfälligheterna i Helsingfors, Esbo och Vanda så stänger vi inte butiken för det här heller.

Enligt uppgift i Kotimaa är kopplingen till Älä alistu-kampanjen för ett år sedan

orsak till att Slef blev utan bidrag. Slef hade däremot inget med kampanjen att göra.

– Att det skulle vara orsaken är en feltolkning, säger Arhinmäkis specialmedarbetare Minna Kelhä. Allt vad ministeriet har att säga om saken finns på ministerns blogg (paavoarhinmaki.fi/blogi).

Och därmed säger hon inget mera.

I bloggen skriver Arhinmäki bland annat att undervisnings- och kulturministeriet inte kan stöda organisationer som till exempel sprider invandrarfientlighet och förhåller sig negativt till sexuella minoriteter eller inte uttrycker sin åsikt i frågan tillräckligt tydligt.

Arhinmäki hänvisar också till Älä alistu-kampanjen och till att Helsingfors och Vanda samfälligheter dragit in sina stöd.

– Det förstår jag inte alls, säger Stenlund. Vem är mer öppna att möta invandrare och folk från andra kulturer

än missionsorganisationerna som jobbar i främmande kulturer varje dag?

– Är man på ministeriet säkra på att Finlands islamiska råd som fått 7 000 euro i bidrag förhåller sig mera positivt till sexuella minoriteter, undrar han vidare.

Stenlund anser också att Arhinmäkis hänvisning till Helsingfors och Vanda samfälligheter haltar.

– Besluten i de samfälligheterna går emot kyrkans ledning. I samfälligheternas egen beredning konstaterades att alla sju organisationerna varken begränsar eller diskriminerar någon på grund av sexuell läggning eller annan egenskap. Även missionsbiskop Simo Peura har fler gånger framhållit att samtliga sju missionsorganisationer har kyrkans stöd.

Enligt Stenlund kommer Slef att göra en rättelseyrkan till ministeriet i hopp om att rätta till missförstånd med tanke på framtiden.

Prestigefyllt pris till palestinsk präst

BETLEHEM. Mitri Raheb, luthersk präst i Betlehem får samma pris som en rad statsmän tidigare.

TEXT OCH FOTO: MAY WIKSTRÖM

Om en dryg vecka mottar den lutherske pastorn i Födelsekyrkan, Mitri Raheb, emot ett stort tyskt pris för sitt arbete för fred och en dialog mellan religionerna i området. Han belönas också för sina insatser för palestiniernas utbildning, kultur och hälsovård. Prisjuryn säger i sin motivering bland annat att de vill belöna Raheb för hans outtröttliga och hoppgivande arbete för att sitt folk.

Priset delas ut årligen och bland de som tidigare tilldelats samma pris finns statsmän som Kofi Anan (2003), förbundskansler Gerhard Schroeder (2000),



DR MITRI Raheb uppmärksammas med ett pris för sina insatser bland den palestinska befolkningen.

och Nelson Mandela (1998). På kulturcentret i Betlehem ordnas kurser och konstantverksutbildning. Där verkar också ett mediecenter med radio- och tvproduktion. Tillsammans med yrkeshögskolan Dar al-Kalim utgör det lutherska centret den näst största privata arbetsgivaren i Betlehem. Hälsocentralen i Dar al-Kalima, som hör till

det internationella centret, är specialiserad på förebyggande hälsovård, hälsofosteran och mentalvård.

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet har cirka 2 000 medlemmar och är den enda lutherska kyrkan Mellanöstern.

Mitri Raheb besöker Helsingfors i slutet av maj samband med Världen i byn.

FONTANA MEDIAS REABÖCKER!

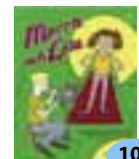
Biografier, barnböcker och handböcker m.m.

Jag reste vidare:
Håkan Hellberg



12,-

Morris och Leia:
Monica Vikström-Jokela



10,-

Trygga Barn:
Reetta Vehkalahti



12,-

Se urvalet av böcker på: www.fontanamedia.fi
i nätbokhandeln, Rea 2012
Ring: (09) 612 615 30



Församlingen stöder uppsagda Nokiaanställda

UPPSÄGNINGAR. Församlingen i Salo sträcker ut en hjälpsande hand när Nokia säger upp 1 000.

TEXT: ANDREAS ANDERSSON/KT

Mobiltelefonföretaget Nokia meddelade förra veckan att upp till tusen anställda vid fabriken i Salo kommer att sägas upp inom ett år. Församlingen och staden samarbetar nu för att stöda de som drabbas.

Nyheten om uppsägningarna var ingen överraskning eftersom Nokia meddelade om omstrukturering redan på hösten. Antalet anställda som får gå är ändå större än väntat och enligt kyrkoherde Timo Hukka är många deprimerade.

– Diakoniarbetarna och de som arbetar med invandrare är involverade och ett halvdussin präster har jour.

Fabriken har kontaktat församlingen som tillsammans med staden har en krisplan. De som blir uppsagda kan samtala med församlingsanställda om sin situation och sin oro för framtiden.

– Vi har kunnat frigöra personal från ordinarie arbetsuppgifter för de här samtalen. Även familjerådgivningen är i beredskap.

Enligt Hukka finns det också diskussionsgrupper på arbetsplatserna, så kallade Deep talk-grupper, som nu fokuserar på följderna av uppsägningarna. Han vill uppmana dem som nu är rädda för att mista sitt jobb att behålla lugnet och inte ge upp hoppet.

– Man måste ta sig igenom en dag i sänder innan man kan se mot framtiden. Stöd får man av att tillsammans reflektera över situationen och med tiden fundera över möjligheterna till ny utbildning eller nytt arbete, säger Timo Hukka.

I Salo finns endast en finskspråkig församling. Av de drygt 45 000 medlemmarna har 500 svenska som modersmål. Enligt Tanja Kaski på pastorskansliet finns det anställda som också kan samtala på svenska.

Samtalstider kan bokas på pastorskansliet i Salo på numret (02) 774 5206.

KYRKOVALEN RESULTAT

Kolla resultatet på webben

På måndag valdes nya beslutsfattare för två av kyrkans viktigaste beslutsfattande organ: kyrkomötet och stiftsfullmäktige.

De var våra egna förtroendevalda i församlings- och kyrkoråd som fick gå till valurnorna denna gång.

Vilka sex kandidater valde Borgå stift som sina ombud i kyrkomötet? Är någon kandidat från din församling bland de 21 nyinvalda medlemmarna i stiftsfullmäktige?

Gå in på www.kyrkpressen.fi för att se resultatet.

www.kyrkpressen.fi

EKUMENIK SAMTAL

Biskoparna vill samarbeta

Biskopsmötet samlades i början av veckan för att dryfta frågor kring kyrkans enhet. Bland annat ett ekumeniskt dokument som heter "Rättfärdiggörelse i kyrkans liv", som handlar om de lutherska kyrkornas och katolska kyrkans ekumeniska enhet, diskuterades.

Också möjligheten för präster vigda in-

om metodistkyrkorna i Finland att hålla gudstjänster och kyrkliga förrättningar i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland diskuterades. Biskopsmötet strävar efter att Finlands metodistkyrka och Finlands svenska metodistkyrka skulle ingå bland de kyrkor vars präster har rätt att i enstaka fall förrätta gudstjänster och kyrkliga förrättningar. Kyrkorna har redan tidigare godkänt ett ekumeniskt avtal där de erkänner varandras sakrament och präster.



Män kan ha kvinnliga chefer och religion är en privatsak fast man jobbar inom kyrkan, exemplifierar handledningen för kyrkan som mångkulturell arbetsgivare. FOTO: KP-ARKIV (Personen på bilden har inget med innehållet i artikeln att göra.)

Tänk efter vad jobbet kräver

MÅNGKULTURELL REKRYTERING. Insamlingen Gemensamt Ansvar har publicerat en handledning som hjälper församlingar och kristna organisationer att anställa invandrare.

TEXT: ROLF AF HÄLLSTRÖM

Målet för insamlingen Gemensamt ansvar år 2009 var att göra det lättare för invandrare att komma in på den finländska arbetsmarknaden. Projektet har resulterat i bland annat en 36-sidig handledning som ska hjälpa församlingarna att rekrytera folk utifrån.

Den viktiga biten är att gallra bort fördomar och stereotyper, säger åbiskopen **Kaarlo Kalliala**. Kyrkan är inte speciellt dålig på mångkulturell rekrytering, menar han:

Till den delen kan handledningen användas av vilken arbetsgivare som helst.

En vanlig fördom är att invandrare är muslimer trots att 60 procent av dem är kristna. Men få invandrare är lutheraner och en kyrkligt tjänsteman måste höra till kyrkan.

Kyrkoherden och ekonomichefen i Ylivieska bötfälldes nyligen för diskriminering för att de i platsannonser ställde kravet att församlingens datastödperson skulle höra till kyrkan. Också myndigheterna utgår från att personal som har med gudstjänstliv och kristen fostran att göra ska höra till kyrkan, däremot inte personer i arbetsförhållande i icke-kyrkliga uppgifter.

Också en husmor på en lägergård eller en arbetare på begravningsplatsen kan hamna i en situation där de uppfattas som kyrkans representanter, säger Kalliala. Ju mindre församlingen är, desto självklarare är kopplingen. Det finns en gräzon som bara delvis kan tacklas juridiskt.

Kyrkan ett storbolag
Karis svenska församling har en kaplan från Tyskland, en kantor från Italien och en kyrkoherde från Lappland. Den förenklade nämnaren är att de alla har en finländsk examen.

De flesta invandran-

re kommer från länder där kyrkan är helt annorlunda uppbyggd, säger **Sanna-Maaria Tornivaara**, redaktör för handledningen. Hos oss är kyrkan med sina runt 20 000 anställda en stor aktör på arbetsmarknaden.

Kompetenskraven på många tjänster är höga. Det krävs en stark kallelse för att en invandrare ska satsa på en examen som ger kompetens för en smal kyrklig nisch, säger Tornivaara. I Finland har till exempel kyrkomusiker många års högskoleutbildning.

Jag fick en liten chock i England när jag insåg att kyrkomusiken sköttes av ett band församlingsmedlemmar som spelade sådan musik som församlingen kände till, säger Tornivaara.

Praktikantplatser har varit enk-

lare att få fram. Exempelvis har Tammerfors samfällighet kunnat erbjuda nästan hundra stycken, konstaterar hon.

Pekka Poutanen på Esbosamfällighetens invandrararbete räknar med att 25 000 esbobor talar ett främmande språk. Det här öppnar en speciell anställningsnisch för invandrare som kan något av invandrararbetets fem språk, ryska, estniska, arabiska, engelska och kinesiska.

PRAKTISK HANDEDNING

Handledningen "Församlingen som mångkulturell arbetsgivare" ges ut av Kyrktjänst, det kyrkliga bolaget som bland annat verkställer insamlingen Gemensamt ansvar. Varje

insamling fungerar som ett diakonalt utvecklingsprojekt.

Den ges inte ut på svenska eftersom den finlands-svenska kyrkliga arbetsmarknaden är så minimal.



KRISHJÄLP BLOGG

Ny finlandssvensk blogg för unga Helsingfors Missions krisjour har startat en blogg för att sänka tröskeln för unga att söka professionell hjälp. På krisjouren har man kommit fram till att stöd i ett tidigt skede kan hjälpa till att hålla ungdomarna kvar i studie- och arbetslivet. Man vill också få fram att det är okej att söka hjälp.

De uppmuntrar också unga att prata med varandra och med vuxna i sin närhet om sina problem. Bloggen riktar sig både till unga och deras föräldrar, men också till professionella. Du hittar den på krisjouren.blogspot.com.

KLANG I KYRKAN

Unik musik i Helsingfors kyrkor

Festivalen Kirkko soikoon (Klang i kyrkan) arrangeras för 17:e året i Helsingfors. Sammanlagt uppträder över 500 artister på evenemanget.

Temat för i år är medeltiden, barock och renässansmusik. Utöver detta framförs verk av moderna kompositörer och kyrkomusik som sällan eller aldrig tidigare hörts i Finland. Utställningar och seminarier hör också till festivalen.

Mer info finns på www.kirkkosoikoon.fi. Festivalen pågår 3-11 mars.

Något vi borde skriva om?

Tfn 09-61261549 e-post: redaktionen@kyrkpressen.fi



Hugo och Maria Winbergs stiftelse upprätthåller servicehusboende på Tunaberg och vårdhemmet Tunaro för svenska pensionärer.

Vi behöver dina frivilliginsatser,

kontakta **Mona Sandberg, 050-520 2700.**

Handikappvänlig 3 rummare ledig nu.

Vi tar också gärna emot gåvor och testamenten, kontakta **Ken Thilman 040-5568 312.**

Hedra minnet

Begravnings-tjänster med tiotal år av erfarenhet. Blomsterarrangemang, unika kistor, urnor.

Leveranser överallt i Finland

Inhemska kistor från **SHIT**

Sibbo Blomster- och Begravnings-tjänst

P. Borg & Co

Stora Byvägen 27, 09-239 2882 • info@borg.fi

www.borg.fi



Resenärer på Nilen

- Georg August Wallin
- Hubert Sattler
- Göran Schildt m.fl.

Utställningen är öppen 15.6.-9.9.2012.
Ti-sö kl. 11-17

GA Wallins 200
- års jubileum!

Följ med på en tidsresa på Nilen, 1844/1954

Adress och kontaktuppgifter:

VILLA SCHILDT. Östra strandgatan 7, Ekenäs

Tfn (019) 241 1752, Mobil 040 1262862

info@villaschildt.fi

www.villaschildt.fi

VILLA SCHILDT

GUDSTJÄNSTFESTIVAL

Tre dagar med fest i Göteborg

På initiativ av Göteborgs centrumförsamlingar ordnas en stor gudstjänstfestival i vår. Tre dygn kommer att fyllas med olika gudstjänster, konserter, seminarier och workshops. På programmet finns bland annat hiphopbön, gospel- och rockmessa, barn- och Taizé-gudstjänst.

Festivalen pågår 15-18 mars. Mera information på www.gudstjanstfestival.se.





PÅ FETTISTISDAG tar vi farväl av festmaten, på onsdag börjar fastan. Karin Erlandssons fastlagstårta ger karnevalstämning för flera. FOTO: Karin Erlandsson

Sista bullens dag

FASTLAG. Fastlagsbullar med mycket grädde verkar vara en viktig tradition. Men varför följer ingen reglerna?

TEXT: NINA ÖSTERHOLM

Det undrar journalisten **Karin Erlandsson** i Mariehamn som kommer ut med en kokbok i mars. Fastän hon bakar det mesta – för det mesta – är hon ingen "bullmamma" som tycker att vi ska fira allt med socker på.

– På fastlagstisdag börjar vi frossa i bullar och kan fortsätta i veckor, fastän vi egentligen ska ta avsked från sötsakerna. På onsdag inleds ju fastan och då handlar det om att avstå – om man följer reglerna vill säga.

Kick-off fasta

För Karin Erlandsson är fastan ett bra tillfälle att ta tag i saker som stör balansen i livet. Om du tillbringar för mycket tid vid datorn så är

det kanske bra att fasta just från surfandet.

– Men sedan är det ju inte meningen att man ska återuppta dåliga ovanor efter påsken och plötsligt sluta sortera avfall och börja frossa i godis.

Förhoppningsvis har nya, bättre vanor funnit sin plats under fastetiden.

Själv tycker hon också att det är ganska roligt att avstå från saker. Hennes erfarenhet är att det oftast växer fram något nytt när hon vågar skala bort och ge plats i livet.

– Åh, du kommer att sucka åt mitt exempel, skrattar hon, men så här konkret kan det faktiskt vara: jag godis-trejkar och har tvingats fylla den där stunden på lördag kväll, när man bara äter godis, med annat. Så nu har jag börjat värda mina naglar som jag bitit och slitit på hela livet. Nu är de vackert glittriga istället.

Genom att avstå från en sak fick hon tid och motivation att ta itu med ett problemområde i livet.

– Senast jag åkte båt blev det nagelvårdsprodukter i

stället för godis från taxfree-butiken.

Tisdagskarneval

Fastlagssöndag, blåmåndag och fettisdagen är kalasdagarna inför fastan. Det är karnevaltiden när man åtminstone på sydligare breddgrader festar farväl av köttet. Ordet karneval kommer från latinets *carne vale* som betyder farväl kött.

– Vi nordbor kunde ta modell av karnevalen och göra lite mera saker tillsammans under högtiderna. Gå ut och träffa andra och vara lite glada, säger Erlandsson.

Som tips för den som vill förena fastlagstradition med karnevalstämning bjuder hon på ett recept på fastlagstårta.

– Då kan man fira lite tillsammans även om det är precis fastlagsbulle som hör till tisdagskaffet.

Fastlagssöndag 19.2

Se annonseringen i din församling på sidorna 15–17.

Fler recept på Karins blogg lopptorget.ratata.fi

KARINS FASTLAGSTÅRTA

Deg: 1 pkt jäst, 4 dl mjölk, 150 g smör, ½ dl socker, 1 tsk kardemumma, en nypa salt, 1 ägg, 10–12 dl vetemjöl, 1 ägg till pensling. **Fyllning:** 300 g mandelmassa, 1 dl mjölk, inkråmet. **Dessutom:** 4 dl vispgrädde

Värm smöret tillsammans med mjölken tills smöret smält. Låt svalna, smula jästen och rör tills jästen löst sig. Tillsätt socker, kardemumma, ägg, salt och nästan allt mjöl. Låt jäsa en halvtimme. **Knåda** och forma till en jättebulle. Låt jäsa under duk en halvtimme.

Sätt ugnen på 200 grader.

Pensla bullen med ägg. Då ytan börjar bli hård sticker du in en stektermometer. Den ska stå på 98 grader. Låt bullen svalna. Skär av toppen. Gröp ur inkråmet. **Blanda inkråmet** med mandelmassan och mjölken. Fyll hålet. Vispa grädden och spritsa den i och runt fyllningen. Lägg locket på. Garnera med florsocker.

VÅGA FRÅGA

Måste jag umgås med mina släktingar?



Ibland händer det att till exempel vuxna syskon av någon orsak inte kommer överens med varandra. Måste de då umgås för sina barns skull eller är det okej att säga nej till kontakten med nära släktingar?

MARIA SUND-GREN LILLQVIST är familjerådgivare och kognitiv psykoterapeut och svarar på frågor om familj och relationer.

MAN BRUKAR SKÄMTSAMT säga att "slakten är värst" och det ligger säkert en del sanning i det påståendet. Det här är ett rätt bekant tema i många släkter. Föräldrar och barn kan vi inte välja så som vi gör med vänner och kamrater. Släkt är man oberoende av om man vill det eller inte. Frågan är då hur mycket man behöver umgås eller om man helt ska bryta kontakten med släktingar som man inte vill umgås med.

DET VI VUXNA måste minnas är att inte svartmåla släktingar eller människor som vi inte tycker om. Å andra sidan ska vi inte heller sopa problem eller karaktärsdrag under mattan. Men vi får alltid minnas att vi själva har en del i alla relationer. 50 procent av ansvaret ligger på mig. Hur förhåller jag mig till min besvärliga bror? Är det bara han som är besvärlig eller är jag också besvärlig? Vi kan behöva göra en självkritisk analys och fråga oss hur stor del vi har i osämjan. Ibland är det ändå så att vi själva inte står för 50 procent av svårigheterna, utan det är den andra människan som har större del i osämjan. Eller så är det tvärtom.

Vi ska ändå alltid försöka reda ut konflikter och gräl. Det tar mycket energi av oss att gräla. Det gör oss bittra och negativa. Och ibland är det nästan omöjligt att reda ut infekterade relationer. Då måste vi acceptera det. Acceptera men inte låta oss förbittras. En fråga som kan vara bra att fundera över är "Kan jag leva vidare om den andra människan dör, och vi inte försonats?"

FASTÄN VI ÄR nära släkt så behöver vi inte tycka om att umgås med varandra. Trots allt så är vi ju alla individer med personliga egenskaper. Syskon kan vara väldigt olika även om man vuxit upp i samma familj. Alla syskon, alla människor har sin egen version av uppväxten och familjen. Den ena versionen är inte mera rätt eller fel än den andres. Vår version är vår egen unika upplevelse av vår uppväxt. Det kan vara skäl att minnas att uppväxten ofta finns med i bakgrunden när det blir konflikter syskon emellan.

Vi behöver alltså inte stormtrivas och ha det jättemysigt tillsammans bara för att vi råkar vara släkt med varandra. Men det är bra om vi kan ha tillräckligt med fördragsamhet för att träffa syskon/släkt ett par gånger per år. Barnen/kusiner behöver inte bli bästa vänner, men kan ibland bli det. Har kusiner haft möjlighet att träffas under uppväxten så får de själva bestämma hur mycket kontakt de vill ha med varandra när de blir vuxna.

Fråga KP:s expertpanel

I KP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och redigerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

PÅ TVÄREN ROLF AF HÄLLSTRÖM

Marskalk Guggenheim

Min hemby hamnade för ett antal år sedan på Unescos världsarvslista. När Sveaborg på 1700-talet byggdes till en fästning satsade landet relativt sett, enligt en överslags-



kalkyl inom familjen, resurser som i dag motsvarar byggandet av ett kärnkraftverk varje år under flera decennier. Resultatet var som bekant ett dundrande militärt fiasko.

Så länge mattvättningsbryggorna i Havshamnen i Helsingfors var i bruk låg de

i topp bland det som utländska turister ville betitta. Jämfört med Sveaborg kan man tala om en lönsam investering. Gemensamt för de två var att de inte byggdes som sevärdheter, inte Tempelplatsens kyrka heller.

Turister är ett svärförut-

sägbart släkte. När Mona Lisa i tiden stals från Louvren stod folk i kö för att få titta på den tomma väggen.

Själv prickar jag alltid in det lokala museet för nutidskonst på mina resor, vare sig det gäller Fiskars eller Florens. En hel del verk klassar jag på sann-

finländskt sätt som skräp, andra installationer skulle jag köpa in om jag haft plats för dem där hemma. Till det fina med moderne museer hör att där finns rymd.

Konserthus är dyra saker. Globalt sett är en av följderna att ju fler fina kon-

serthus det byggs, desto mer täcks de stora stjärnorna ta betalt.

Guggenheims funktion är den samma, att hypa upp vissa fenomen, säga att det här grejerna är av marskalksklass och värda miljoner. Så ni som kan, tacka nej. Jag klarar det inte.



UPPE T.V. En grupp *costaleros* i rött bär på ett Kristusekipage i en spansk procession under Stilla veckan.

NERE T.V. En procession med den hinduiska gudinnan Durga förs genom staden Kolkata till floden Ganges.

UPPE T.H. En traditionell jultablå i kristet snitt ställer krubban med den nyfödde Kristus i centrum.

MITTEN T.H. Fester och mat hör ihop, i det här fallet i muslimernas Ramadan.
NERE T.H. En man i bönesjal blåser i horn vid Klagomuren i Jerusalem under den judiska pesahhögtiden, som firas till minnet av Israels uttåg ur Egypten.
FOTO:ISTOCK OCH KP-ARKIV

RELIGIONSDIALOG. Lär känna andra så upptäcker du dig själv. FN stöder veckan för fred och harmoni för religionerna. Religionsdialogens mål är ett trygga samhällsfreden.

Din tro får liv i andras ögonspegel

TEXT: ROLF AF HÄLLSTRÖM

Det hände sig när det började komma flyktingar från Iran till Dalsbruk på Kimitoön. Flera av invandrarbarnen från de muslimska familjerna sökte sig till församlingens scoutkår.

Trots sin egen kristna värdegrund byggde Baden-Powell scoutrörelsen som en ungdomsorganisation som inte var bunden till en specifik tro. Däremot värdesätts religion överlag. Så när det blev dags för andakt skaffade församlingens ungdomsarbetsledare **Gita Lindgren** också en koran till scoutkåren.

– Bibeln och koranen har ju delvis samma berättelser, säger Lindgren.

De finlandssvenska scouterna var lite avogt inställda, inte direkt till att Koranen kom med, men till att plötsligt bli bemötta som just kristna. Präster är säkert väldigt kristna, möjligen gamla gummor...men inte vanliga dalsbruksskallar?! Så Lindgren frågade om de var döpta? Jo, det var de alla.

– Killarna fick lära sig att också de har en religion.

När invandrarna senare flyttade kom en 14-årig kosovoalbansk pojke och tackade Gita: "Du har lärt mig mycket mer om Koranen än alla andra".

– Jag tog det som en stor hedersbetygelse, säger Gita Lindgren.

Själv ville hon göra allt för att familjer som kommer från krig och elände skulle hålla ihop. Då är det viktigt att inte gå emot familjens religiösa övertygelse.

Små möten i vardagen

– Det är de många små mötena i vardagen som är de viktigaste, säger teologie doktor **Timo Vasko**. Möten som sker i en kö till snabbköpskassan, eller mellan mammor runt sandlådan.

Inte allt prat är dialog, utan mötet mellan "ett jag och ett du", citerar han den judiska filosofen **Martin Buber**. De möten där man på något sätt lär sig hur den andra personen tänker

Vasko är den som på Kyrkostyrelsen har den interreligiösa dialogen på sitt bord. Dialogen kan ske på många olika plan. Man kan föra debatter, samsfundsledare kan mötas och uttala sig, man kan forska i religionernas likheter och man kan gå in för gemensamma projekt.

– Interreligiös dialog är ingen ny uppfinning heller, noterar han

"Man tvingas förklara för sig själv, varför man tror som man gör och varför våra religiösa fester är upplagda på det sätt vi firar dem."

Anneli Hukari

Han plockar fram sin senaste bok. Den handlar om "den sista kyrkofadern" **Johannes av Damaskus** som bemötte det växande islam som en av de många avarter av kristendomen som levde i Mellanöstern på 700-talet.

Lära av varann

Mest givande för Vasko själv är den dialog mellan präster och imamer som pågätt sedan år 1997 i Helsingfors, med två samlingar per år och turvis med en kristen och en muslimsk värd.

– Varje gång avslutar vi med att fråga om det finns intresse att fortsätta, säger Vasko. Det har det funnits i femton år.

Det viktiga är att man kan diskutera i förtroende. De ca trettio deltagarna är alltid personligen inbjudna av värd-samfundet. Enligt forumets nya sekreterare **Kitta Huopainen** har de flesta muslimska samfundet i vårt land varit med om samtalen. Diskussionsämnen har rört allt från fastan och börens betydelse till begravning och terminalvärd.

Teologiska skillnader består

Mohammed Sherif Issaka är imam vid en moské i Munksnäs i Helsingfors. Han kommer från Ghana och har varit med om dialogen sedan 90-talet och hans *Islamic Multicultural Dawa Centre* stod värd för senaste samling.

– Vi skickade ut 43 brev, minns han och säger att de flesta muslimska samfund på sätt eller annat varit med. De teologiska skillnaderna är vad de är, men "vi lär av dem och de av oss".

Vad har han lärt av den kristna sidan?

– Barmhärtighet. Vår kultur är mera befällande, vi säger "gör det och låt bli det där" till våra barn. Hos er är inställningen mjukare. Barn får chansen att själva tänka efter.

Å andra sidan är den kristna sidan väl liberal och tillåtande i många frågor, menar han.

Förstår dig själv

Höstsamtalet mellan finländska teologer och imamer räknas in som ett element i veckan "möte mellan kristna och muslimer" som brukar hållas i november. Initiativet kommer från muslimer i Frankrike och har spritt sig över hela Europa.

I Vanda har man i tre år ordnat träffar där stadens kyrkoherdar och imamer diskuterat med varann, i Korso kyrka och i moskén i Björkby.

– I fjol hölls panelsamtalet på ve-

tenskapscentret Heureka, säger **Anneli Hukari**.

Hon arbetar hon i Tammerfors samfällighet där mötesveckans händelser varit diskussionstillfällen men också besök i varandras gudstjänstlokaler.

– Det är viktigt att lära sig förstå hur människor med annan tro tänker. Det minskar klart på de rädslor som finns, säger hon.

När en aktiv muslim och en aktiv kristen berättar för varandra hur de ber är det inte bara information man byter.

– Man tvingas förklara för sig själv, varför man tror som man gör och varför våra religiösa fester är upplagda på det sätt vi firar dem, säger Hukari.

Hon har erfarenhet av att möta muslimer efter tiotal år i Mellanöstern.

Guds hus i Fisksätra

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland har inget som liknar Centrum för religionsdialog i Stockholms stift. Namnet till trots är det ingen mötesplats.

– Främsta uppgiften är att bistå stiftets egen personal i kontakten med människor av annan tro, säger stiftsadjunkten **Birgitta Winberg**.

Men Stockholms stift är först med att bygga en fysisk mötesplats. I Nacka församling genomförs projektet Guds hus, i Fisksätra. Orten är en svensk problemförort med invandramajoritet.

– Det finns en kyrka i Fisksätra som kommer att byggas om så att både Svenska kyrkan och katolikerna får var sin kyrksal. I anslutning till de kristna kyrkorna ska man bygga en moské, säger Winberg.

Alla samfund har egna heliga rum men moskén, som tillsvidare är på projekteringsstadiet, ska byggas så nära kyrkan att det mellan byggnaderna skapas ett samlingstorg, ett torg för möten mellan människor.

Förra veckan var centret med om att fira "Interfaith Harmony Week" med olika workshops och en manifestation på Medborgarplatsen i Stockholm där företrädare för olika religioner läste ur sina heliga skrifter.

FN-vecka för harmoni

– Veckan för fred och harmoni byggs på en FN-resolution och håller på att landa hos oss, säger pastor **Jan Edström**. Under veckan hölls bland annat ett interreligiöst seminarium om be-

hovet av teologutbildning för imamer.

– Det är viktigt att på lokal nivå stöda FN-initiativ.

Det finns olika typer av religionsdialog. Kyrkans utlandshjälp understöder en religionsdialog i södra Sudan. En förutsättning för att bistånd dit alls ska nå fram.

Edström säger att man på global nivå ännu inte kan tala om en övergripande religionsdialog. Organisationer och nätverk som World Interfaith Forum försöker på olika sätt jobba fram en global fredsetik. Också religiösa rörelser som Moonrörelsen inbjuder till interreligiösa konferenser.

Mångkulturella feståret

Religionsdialogen blir lätt något abstrakt för akademiker. Därför är det enligt Edström fint att det mångkulturella feståret introducerats också hos oss. I enskilda skolor firade man de olika religionernas stora fester, en samverkan som kanske bäst kunde kallas kulturdialog.

– De flesta människor i världen vet vad det är att vara en religiös person för de lever i samhällen med gemensamma värderingar som syns i samhällsbilden. Kristna festivaler är vanliga i katolska länder, men vi protestanter är förhållandevis dåliga på att fira. Religiösa festligheter konkretiserar vad det innebär att vara en religiös människa men det gör det inte hos oss.

För den som aldrig firar påsk "på riktigt" blir festligheterna då abstrakta eller något helt annat.

– Därför kan det vara svårt att föreställa sig vad fester och högtider betyder i andra religioner, tycker Jan Edström.

HARMONI MELLAN KULTURERNA

• **Ekumenik** är termen för samtal de kristna samfundet emellan. Religionsdialogen sker i samtal mellan främst de stora världsreligionerna.
• **World Interfaith Harmony Week** (veckan för fred och harmoni mellan religionerna) bygger på en enhällig FN-resolution från oktober 2010 och firas den första veckan i februari.

FÖRBÖN. Intresset för förbön och själavård är allt större i församlingarna i dag. Jan Nygård har förstått att det är någonting som verkligen behövs. ”Kanske för att människor i dag är mer trasiga än de har varit tidigare.”

Bön för ett helare liv

TEXT OCH FOTO: LEIF PIETILÄ

Först hörs ett väldigt klampande på trappan. Sedan rycks ytterdörren upp med ett brak och en isande fläkt av februarikölden strömmar in i entréhallen, åtföljd av rejält påbyltade figurer som hastat från kurslokalerna tvärs över den snöiga gården till huvudbyggnaden på lägergården Enä-Seppä i Vichtis. Det är lunchdags på kursen i läkande förbön som Helhet genom Kristus rf ordnar.

En av dem som kommit in från kölden är kursledaren **Jan Nygård**. Till vardags är han kaplan i Karleby svenska församling. Han har varit ordförande för Helhet genom Kristus rf sedan 2000 och för Oasrörelsen i Finland sedan 2011.

Helhet genom Kristus är en kristen ekumenisk förböns- och själavårdsrörelse som tillhör internatio-

nella Victorious Ministries Through Christ. Föreningen utbildar lekmän och församlingsanställda i själavård genom regelbundna kurser i läkande förbön och retreat. Föreningen erbjuder också vård i form av så kallade förbönssamtal.

Helande på Bibelns och kyrkans grund

Läkande förbön är ett pass på 10–30 minuter, då man sätter sig ned med en förebedjare, tar itu med negativa band och sår och ber om helande. Förebedjaren kan vara lekman eller församlingsanställd.

De negativa banden och såren kan vara allt från en negativ Gudsbild ("Gud bryr sig inte om mig") och en negativ jagbild ("jag är inte viktig") till svårigheter i relationerna till viktiga människor i livet, problem med kamrater, skolan, mobbning, beroenden, sexualiteten ... Listan kan göras hur lång som helst.

På kursen i läkande förbön lär sig deltagarna vad de ska be för när de fungerar som förebedjare, det vill säga att ta itu med det som är viktigast i varje enskild situation. Kursen ger kunskap om bön för helande på Bibelns och kyrkans grund, och praktisk övning i bön för helande. På programmet står bland annat arbete i smågrupper och gudstjänster av olika slag. Det som deltagarna lär sig på kursen kan de sedan tillämpa i sina uppgifter i hemförsamlingarna.

Kursen i läkande förbön är inte bara utbildning utan även verklig verksamhet. Kursdeltagarna både jobbar med sig själva och ber för varandra under kursdagarna.

– Vi försöker inte gräva fram något på kurserna eller genom själavården. Endast de saker som personen själv lyfter upp för diskussion behandlas, betonar Jan Nygård.

Det syns sedan i praktiken vilken verkan den läkande förbönen har.



MÅNGA VÄGAR till Gud. Genom läkande förbön kan kristna bli fria från bördor, hitta sin egen väg och upptäcka glädjen. Fr. v. Anna-Mari Korin från Tenala, Jan Nygård från Karleby och Margareta Blomqvist från Sjundeå.

– Människor som fått förbön säger själva att det känns bättre, att det händer någonting, att den startat en process av något slag. Sedan händer det kanske andra saker som för utvecklingen vidare. Ofta börjar man med ett enstaka problem som sedan visar sig höra till ett större sammanhang.

Trygg miljö

Margareta Blomqvist är pensionerad fysioterapeut och med i bönegrupper i både den svenska och finska församlingen i Sjundeå. Hon har varit med på 4–5 kurser i läkande förbön.

– Varje gång kommer det fram något nytt. Jag tror att den helige Anden lyfter fram olika saker när han ser vad vi behöver just vid det här tillfället. Då kan vi bearbeta och bli kvitt det som hindrar oss. Särskilt i smågruppsamtalen kan man behandla bördor, synder och band som har hållit en nere och gjort att man inte har varit fri, säger Margareta Blomqvist.



ÖPPNAR STÄNGDA dörrar. Olika former av själavård hjälper att låsa upp spärrar som hindrar oss från att gå vidare i våra liv.

VERKTYGSBACK. – Vi vill hjälpa kristna att upptäcka de verktyg som Jesus gett sin församling: bön, bikt och befrielse, säger Jan Nygård, ordförande för Helhet genom Kristus rf.

Anna-Mari Korin, diakon i Tenala församling, instämmer.

– Man får olika saker på de här kurserna beroende på vilken livssituation man befinner sig i. Grunderna är desamma men man fäster uppmärksamhet på olika saker vid olika tillfällen, säger hon.

– Kurserna ger verktyg för att bearbeta sådant som händer i livet, för det finns ju ingen som går genom livet utan svårigheter. Det här är en trygg miljö att gå igenom det som hänt. Och ledarna har ju också gått igenom kursen, så man lär sig av deras exempel.

Egna erfarenheter övertygade

Kursledaren Jan Nygård kom med i Helhet genom Kristus rf:s verksamhet till följd av knutar som fanns i hans eget liv.

– Som yngre var jag inte speciellt intresserad av själavård, trots att jag var kristen och präst. Men jag visste att jag hade bindningar och sår från tonåren som gjorde att jag inte var hel och det

”Teamet själavårdade mig i fyra timmar. Jag upplevde ett stort helande, jag blev fri från bindningarna till negativa saker i min ungdom.”
Jan Nygård

påverkade mitt liv negativt. I början av 90-talet sökte jag mig till den själavård som ges inom föreningen, berättar han.

Den form av själavård som Jan Nygård fick var förbönssamtal. Utöver samtal utgörs värden av bikt och förbön tillsammans med ett team bestående av en man och en kvinna. I förbönssamtalet betonas starkt att det är Jesus som helar människan genom den Helige Ande.

– Teamet själavårdade mig i fyra timmar. Jag upplevde ett stort helande, jag blev fri från bindningarna till negativa saker i min ungdom. Det var en ganska radikal inre förändring. Jag blev förundrad över det resultat som teamet åstadkom på bara fyra timmar – de gjorde något som ingen annan hade klarat av tidigare. Jag blev så intresserad att jag ville veta mera, tillägger han.

Allt färre invändningar

– I dag finns det en större öppenhet för förbön och själavård i församlingarna, en förståelse för att det är nå-

gonting som verkligen behövs. Kan-ske också för att människor i dag är mer trasiga än de har varit tidigare, säger Jan Nygård.

Trots detta finns det frågor som ibland väcker diskussion bland kristna.

– För en del har det varit en stötesten att vi utgår ifrån att det finns en ond makt som kan binda människor konkret i tiden. Men när vi förklarat vad vi menar så brukar folk förstå och inse att det är bra att kristna tar sig till vara för olika saker.

– Vi räknar också med att den helige Ande verkar genom sina nådegåvor på olika sätt. Den betoningen har blivit mycket mer accepterad både bland frikyrkliga och lutheraner. Det väcker inte längre samma frågor som det gjorde på 80-talet.

Eget ansvar

Jan Nygård påminner om att de olika själavårdsformerna som föreningarna jobbar med inte är patentröskor

som omedelbart avlägsnar alla problem. Han betonar att det inte finns några lätta lösningar.

– Vi ger själavård åt troende människor som räknar med att Bibeln är Guds ord och som tror att de verktyg som Jesus har gett sin församling i form av bön, befrielse och bikt gäller. Själavården fungerar inte särdeles bra om du inte förlitar dig på Guds ord.

– Var och en har ett personligt ansvar för sin egen Gudsrelation och sin egen personliga vandring inför Gud. Det förutsätter att man tar vara på möjligheten att få leva i överlåtelse till Gud. Tar man inte sin Gudsrelation på allvar så faller man snabbt tillbaka.

PRESENTATION

John Vikström
om Guds blick

Seendet som kärlekens särskilda medel och uttryck är temat för ärkebiskop emeritus **John Vikströms** betraktelser i den vackra presentboken *När jag ser din himmel* (Fontana Media 2012).

Det är Vikströms andra bok i "coffetable-stil" och den nya boken påminner till form och utförande mycket om den tidigare *Strömmar av löften* som utkom 2009.

Denna gång anknyter Vikström till bibelberättelser som har blicken som tema. Han skriver om var och en av oss som vill bli sedd. "Såsom det lilla barnet söker sin mors blick, så söker vi livet igenom blickar som försäkrar oss om att vi inte är bortglömda, att någon bryr sig om oss och frågar efter oss."

De korta betraktelserna utgår alla från var-sitt bibelcitatt och illustreras med fotografier av **Aarne** och **Taneli Laasonen**. Motiven är finländsk natur när den är som allra skönast. Helheten är vacker och stilren och boken passar bra som gåva eller kanske som en uppiggande hälsning till någon som behöver muntras upp. John Vikströms förtröstanfulla budskap är att var och en av oss vandrar trygg under Guds blick.

■ NINA ÖSTERHOLM



Wasa Teater gör Kontrakt med Gud

TEATER. Får man göra avtal med Gud? Vilka följder kan det få för omgivningen? Wasa Teater ställer frågor men ger inga svar i sin nästa pjäs *Kontrakt med Gud*.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

Frågorna om tro och livets mening har legat nära ytan medan skådespelarna och regissören **Ann-Luise Bertell** arbetat fram pjäsen *Kontrakt med Gud* på Wasa Teater.

– Vi har haft långa och fina diskussioner om tro inom gruppen. Vi har också fällt några tårar. Alla har olika uppfattningar och jag har lärt mig mycket av mina medspelare, säger skådespelaren **Stina Engström**.

Redan att denna uppsättning kom till stånd ger underlag för diskussion. Var det Gud eller var det slumpen som gjorde att Bertell ringde **Riko Eklundh** och **Daniela Franzell** i rätt ögonblick?

– Fem minuter efter att jag sagt upp mig från Svenska Teatern ringer Ann-Luise Bertell och frågar om jag möjligen är ledig nästa vår, säger Eklundh. Det var så konstigt att jag nästan började söka efter en dold kamera. Det var ju bara min sambo som visste om att jag sagt upp mig.

– Men med tanke på att pjäsen handlar om Gud så kan man fundera på om det var någon annan som ville jag skulle komma hit. Det var en mycket intressant slump om det nu var en slump.

Även Daniela Franzell var egentligen upptagen vid Åbo Svenska Teater i vår.

– Men jag har ingen uppgift där i vår, säger hon. Vi funderade på en monolog vilket jag tyckte lät bra, men jag ville inte skynda med att slå fast något. Det är olikligt mig. Senaste sommar funderade jag mycket på tro, jag pluggade religioner och sprang i kyrkor och var nyfiken. Då ringer Ann-Luise Bertell och frågar om jag råkar vara ledig i vår. Det känns som om det var meningen att jag skulle komma hit; jag tror inte på slumpen.

Frågor men inga svar

Pjäsen *Kontrakt med Gud* som Eklundh och Franzell kom till Wasa för att spela är skriven av **Mattias Andersson**, konstnärlig ledare på Backa Teater i Göteborg. Pjäsen uruppfördes på Stockholms

stadsteater år 2010. I Wasa blir det Finlandspremiär.

– Pjäsen berör mina ämnen, säger Bertell. Jag har alltid varit intresserad av existentiella frågor.

Pjäsen handlar om Markus och Rebecka vars äktenskap håller på att ta slut. Deras dotter Sandra tar en överdos amfetamin med sin pojkvän och är nära att dö. Markus som stått i beråd att lämna familjen för Jamila ber i desperation Gud om ett mirakel. Han lovar Gud att han ska stanna hos familjen om Sandra överlever.

– Pjäsen ställer frågan om vad som händer om det värsta sker? Hur förändras våra liv? Vart vänder vi oss? Finns det någon tröst att få? Vilka konsekvenser kan det få för relationerna och för livet om man väljer att förlita sig på Gud?

Frågorna Ann-Luise Bertell nämner är många. Men några svar ger hon inte.

– Teaterns uppgift är att behandla stora och svåra frågor, våra eviga frågor. Det gör den här pjäsen. Därför tycker jag om den. Den handlar om kärlek, sorg, död, hämnd, tro och mirakel. Kan en människa framkalla ett mirakel och offra sig så att ett mirakel kan ske? Allt detta diskuterar vi i en modern text och i en modern kontext.

Trots det talar man sällan om Gud på en teaterscen. Den här pjäsen sticker ur. Wasa Teater är redan inbjuden med uppsättningen till Stagefestivalen i Helsingfors i mars.

– Frågan är vem som är mest kritisk till att man talar om Gud på teaterscenen, de som tror eller de som inte gör det. Det finns fördomar från båda hållen. Det viktiga är att vi närmar oss varandra.

Om processen kring pjäsen påverkat Bertells gudsbild är ännu för tidigt att säga.

– Jag måste först få lite distans. Pjäsen berättar att även om man vill vara god så är det svårt att vara snäll mot alla. Man måste välja och framför allt leva så autentiskt som möjligt. Men det har



RIKO EKLUNDH och Stina Engström spelar föräldrarna Markus och Rebecka i *Kontrakt med Gud*.

inte blivit lättare för mig utan snarare tvärtom, pjäsen ställer väldigt kluriga frågor. Vi vill inte heller moralisera och säga att bara man väljer det goda och Guds vilja så går allt bra. Det är inte så enkelt. Samtidigt är grunden i den religiösa världen att vi inte kan veta allt.

Nya sidor av Gud visar sig

Även om gudsbilden inte förändrats har de medverkande upptäckt nya sidor av Gud under processen.

TEATERCHEFEN och regissören **Ann-Luise Bertell** är intresserad av existentiella frågor.



På förortsfronten inget nytt

FILM

Nordsjö

REGI: Aku Louhimies, efter ett manus skrivet tillsammans med Mikko Kouki och Nina Repo.

BIOPREMIÄR: 3 februari.

Det bor en himla massa människor i förorten, men

det skulle man inte nödvändigtvis tro när man tar del av den inhemska filmen, som på vägen från landsbygden till staden och dess ljus gladeligen struntat i betongen och hyreshuslängorna.

Och i den mån förortsdramatiken hamnar på kartan är det antagligen fråga om mindre goda nyheter. Så även i Aki Louhi-

mies Nordsjö (Vuosaari), en sorts episodfilm där regissören frågar sig vart kärleken och medmänskligheten tagit vägen.

Eller som Sean Pertwees amerikanska affärslivsguru, en främling i "paradiset", konstaterar: "Alla har vi ett behov av att känna oss älskade, att bli föremål för en annan människas beröring."

Just det, ja. Men i Louhimies Nordsjö är den varan på kort. Här möter vi Pekka Strangs affärsman och två-

barnspappa vars äktenskap visar sig vara blott en kuliss. Orsak nog att söka tröst på annat håll, liksom.

Pertti (Mikko Kouki) bor tillsammans med sin tonåriga son och tror att vägen till lycka och framgång går via gymmet. Så inte för 16-åriga Milla (Amanda Pilke) som satsar på en karriär som "kändis", bara för att bli grovt utnyttjad. Mobbning, rasism, sjukdom och ensamhet är andra dramatiska koordinater.

Fram växer bilden av ett mentalt landskap där till och med kärleken förvandlats till en handelsvara. Där barn och vuxna sällan möts.

Det är inte att ta fel på Aki Louhimies intentioner. Nordsjö är diakoniarbete iklädd dramats form, en film som kylan och hopplösheten till trots låter förstå att det finns ljus i ändan av tunneln.

Och visst uppskattar man islossningen, men inte så att det räcker.

Där Johanna Vuoksenmaa i *Nousukausi*, något av en syskonfilm, bjöd in humorn, solidariteten och den mänskliga urkraften, envisas Louhimies med att sura och banka publiken i huvudet – med en slägga som inte ser till nyanser, till de små dagliga glädjeämnen. I väntan på att världen blir en lite bättre plats får Nordsjö – filmen, inte förorten – vänta.

■ KRISTER UGGELDAHL



JAKT PÅ FAVORITER



PIAN WISTBACKA och Barbarar Huldén på Fontana Media vill veta vilka dikter du läser i jul- och vintertid.

Juldikter och barnböcker efterlyses

LITTERATUR. Två aktuella bokprojekt på Fontana Media involverar läsarna i ett tidigt skede.

TEXT OCH FOTO:
NINA ÖSTERHOLM

– Vilken juldikt kopplar du ihop med din trakt?

Den frågan vill utgivningschefen **Pian Wistbacka** på förlaget Fontana Media gärna ha svar på.

Tillsammans med förlagsredaktören **Barbara Huldén** samlar hon som bäst på favoriterna bland de finlands-svenska jul- och vinterdikterna.

– Vi har tidigare gett ut en samling med **Viola Renvalls** dikter. Men vilka dikter är viktiga just för dig i jultid, i advent och runt nyår?

Tanken är att samla de finlandssvenska favoriterna i en bok som lämpar sig särskilt väl för uppläsning vid julfester och dylikt.

– Jag skulle personligen vilja höra mera dikt kring den moderna julen. Visst hör nostalgi och bjällerklang också till men finns det dikter om hur det är att fira jul med en nyfamilj? undrar Huldén.

Insamlingen av dikter på-

går under hela februari månad.

– Ring, skriv eller e-posta gärna oss med tips på just din favoritdikt i vintertid, uppmanar Wistbacka.

Barnbokstävling

Fontana Media har också utlyst en barnbokstävling. Temat är *En dörr på glänt*.

– Temat vill inspirera skribenter kring ord som tolerans, empati och respekt men också kring glädje och hemlighetsfulla händelser, säger Huldén men påpekar att rubriken inte binder skribenterna.

Boken ska vara skriven för barn i läsåldern, det kan lika gärna vara en berättelse som en faktabok.

– Det är en läsarkategori som lätt faller i glömska, barnen som nyligen lärt sig läsa. De är för stora för bilderböcker men för små för ungdomsromaner.

Författare **Monika Vikström-Jokelas** böcker om *Ellen Annorlunda* är ett bra exempel på böcker för barn i läsåldern.

– Den första Ellenboken kom faktiskt till genom vår romanpristävling, säger Wistbacka.

Mera information och kontaktuppgifter på fontana-media.fi.

– Jag har fått en utkristalliserad bild av Gud, säger Riko Eklundh. För några år sedan dog både min mamma och en god vän till mig inom loppet av några månader. Min mamma hade cancer, så det var kanske väntat, men kompisens död kom helt oväntat. Under den här processen har jag tänkt mycket på det och för mig underlättar det att spela rollen som Markus.

När mamma var sjuk skrev Eklundh en förbönslapp för henne.

– Det har jag aldrig gjort tidigare. Jag tyckte de var fåniga. Men då kändes det bra för mig att någon läste lappen och bad för henne.

– Jag är inte ateist men har heller ingen klar bild av vad jag tror på. **Birthe Wingren**, en av mina bästa vänner, har för mig ett självklart och okomplicerat förhållande till Gud. Jag brukar kalla henne för min kontakt till Gud. Det känns för svårt för mig att forma den kontakten så jag åker snällskjuts på henne.

För Daniela Franzell har tron på Gud breddats under pjäsen.

– Den har inte förändrats men fått flera aspekter. Jag har en tro som blivit allt starkare på senare tid. Numera funderar jag nästan dagligen på de här frågorna.

Skådespelare **Susanne Marins** säger att hon inte tänker så mycket på Gud i vardagen.

– Men jag försöker göra gott för andra och jag tror det goda kommer tillbaka till mig. Men när något hemskt händer i mitt liv, eller när jag oroar mig för något så knäpper jag plötsligt händerna och ber. Varför? Den här pjäsen väcker ju de här frågorna.

– Jag tror också på ett högre väsen, säger skådespelaren **Markus Lytts**. Men jag har aldrig funderat djupare på det. Men som Sussi säger så är det synd att man ber först när det händer något. Man borde börja tänka på stunden och på det man har och att det ska fortsätta att vara så

PREMIÄR, PROLOG, OCH TURNÉ

• **Premiär** lördag 18.2 kl 19. Spelperiod: 17.2 – 28.4.2012 Vasallen vid Wasa Teater och turné. Längd: ca 1,5 h utan paus

• **I samarbete** med Österbottens Museum ordnas en prolog för teaterpubliken. Prologen är en skraddarsydd guidning av utställningen "I mästarnas spår" på Österbottens museum (presenterad i Kyrkpressen 4/2012). Prologen ordnas onsdag 22.2 och onsdag 7.3.

• **Turné:** Nykarleby, onsdag 21.3 kl 19. Jakobstad, fredag 23.3 och lördag 24.3 kl 19. Närpes, onsdag 28.3 kl 19. Kristinestad, fredag 30.3 kl 19. Helsingfors, Stage-festivalen 15.3. Kuhmo, Regionteaterdagarna Gräns-intermezzo 21.5.

Den goda förändringen

BOK

Det goda livet – om utmaningar, möjligheter och förändringens fyra rum

Författare: Fredrik Bengtsson
Förlag: Cordia

Det är svårt att beskriva **Fredrik Bengtssons** tankar i *Det goda livet* utan att de

börjar låta alltför klichébetonade, och samma sak märks också när man läser hans egen text.

Bengtsson är psykolog, arbetar med psykoterapi och som företagskonsult. I *Det goda livet* återkommer han ofta till det han kallar existentiell psykologi: hur vi ska leva fullt ut här och nu. Till hjälp för sina teorier och reflek-



FREDRIK BENGTSSON

tioner har han berättelser från klienter han mött på sin mottagning.

Med tanke på att de flesta kan känna igen sitt eget liv i de olika stadierna av förändring som beskrivs i boken är det synd att Bengtsson inte offrat ett par gram kredibilitet på det lättillgängliga altare. Mycket rör sig på ett ganska abstrakt område som kanske öppnar sig bäst för dem som redan är insatta i det psykologiska ämnet. Hans tankar har

mycket att ge: både till den som funderar över sitt eget liv – var man är och vart man är på väg – och till den som är intresserad av samhällstrender.

Bortsett från att man kan spegla sin egen psykologiska utveckling i boken har Bengtsson också modeller för att förklara varför så många människor i dag saknar livslust och känner sig deprimerade. Det är inte människan det är fel på, utan syste-

met som inte ger oss utrymme att växa och förändras utgående från grundläggande mänskliga behov. Vi har kanske hört det förr, men Bengtsson lägger fram övertygande psykologiska bevis. Ur den synvinkeln är det här en bok som borde läsas, framför allt av företagsledare och människor med maktposition i det nuvarande samhället.

• ERIKA RÖNNGÅRD

Jippo för GA i Liljendal

I Liljendal kan man det där med talkon! Öppnandet av insamlingen Gemensamt Ansvar, Vändagen den 14 februari och 112-dagen den 11 februari firades i Liljendal i lördags med traditionell talkoanda. Jippet arrangerades gemensamt av den lokala församlingen, frivilliga brandkåren, ungdomsföreningen, idrottsföreningen och pensionärsföreningen.

Evenemanget var välbesökt, (ca 200 personer), och vädrets makter stod på arrangörernas sida. Man kunde t.ex. åka brandbil och bekanta sig med brandkårens utrustning, åka pulka dragen av en fyrhjuling, åka hundspann dragna av härliga hundar från Borgå Bruks-hundar r.f., delta i karamellskidning i klasserna



MÅNGA DELTOG i karamellskidningen där alla vann första priset

4, 6, 8 och 10 år klassisk stil, mätta sig med god årtsoppa kokad av ungdomsföreningen, och njuta av kaffe med tilltugg som missionsdirektionen stod för. Dessutom kunde man delta i diakonidirektionens vinstricka snabblotteri. Intäkterna från evenemanget gick oavkortat till GA.

Liljendal församling vill rikta ett varmt tack till alla föreningar och privatpersoner som hjälpt till att förverkliga vändagsjippet. Utmärkande för dagen var röda kinder och glada miner.

■ CARINA FREDRIKSSON



TOVE WIKSTEDT med dottern Jenny hade kommit ända från Sibbo.

BERÄTTA OM DIN FÖRSAMLING!

Den här sidan finns till för dig. Roliga verksamhetsidéer, festliga jubileum eller en viktig gemenskap. Skriv, fotografera och berätta om vad som händer i DIN församling! Skicka in din artikel till redaktionen@kyrkpressen.fi. Redaktionen väljer och redigerar materialet.

I MIN FÖRSAMLING

”K” – möten i Kronoby

Visst har tiderna förändrats sedan K-möteskampanjerna startade i slutet av 50-talet, men Kristus, korset och Ordet är de samma. Behovet att få möta ”ett levande ord” finns fortfarande, fast vi fyller behovet med annat som inte bär den frukt som Ordet ger. Det är Ordet som skall bära frukt i oss.

K-kampanjen 2012 i Kronoby blev två viktiga tillfällen 11-12.2 där Ordet predikades av Kristina och Stig-Olof Fernström. Familjen Böckelman från Sundom och

KU:s blåsorkester svarade för sången och musiken.

Det glada budskapet har förkunnats för oss så: ”låt oss inte förhärda våra hjärtan”. Guds Ord kanske pekar på något i våra liv som hindrar oss från att komma närmare och bli ”grenar” som är ansade och fruktbärande. Låt oss hålla fast vid Ordet, dagligen umgås med det och lyda när Kristus kallar till gemenskap kring korset.

■ BENGT HÄGGBLOM



FAMILJEN BÖCKELMAN från Sundom bidrog med musik under K-mötet.

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Finlandssvensk barnfamilj önskar hyra bostad i östra Helsingfors, helst Botby, 3-4 rum. Säkra inkomster & pålitlig, rökfri familj utan husdjur. 0505430561

Rökfritt och pålitligt par önskar hyra egnahemshus högst 30km från Åbo. Christoffer, tel 050-4283789.

Två pålitliga, lugna, rökfria högskolestud. flickor söker en tvåa i Hfors centrum. Vi jobbar båda deltid. Max hyra 850€. t.050 5753205

Arbetande par önskar hyra lägenhet i centrala H.fors eller Hagalund med omnejd. Hyrestiden skulle gälla för 1.4-1.8.2012 då egen lägenhet genomgår remont. Camilla, 0505419554

Pålitlig arbetande och studerande 26-årig kvinna söker etta i Helsingfors fr.o.m. 1.4.2012 eller senare. Lägenheten får gärna ligga centralt, vara åtminstone 24 m2 stor och hyran får gärna vara under 600 euro. En delad bostad kan också komma i fråga. Hör av dig till Anna, tel. 0505740118, e-post: asmedlun@abo.fi.

Rökfritt skötsamt par önskar hyra tvåa i Berghäll. 040 8311388

UTHYRES

Trevlig, rymlig tvåa. 70 m2, stort kök + bdr. Högbergsgatan. Hyra 1300 e/mån. 040-5196890

En fin och hemtrevlig trea på 1:a vån. i centrum av Lovisa söker ny hyresgäst fr.o.m. 1.3. Ken Ryyänen 040-7309649

2 rum+k,44m2 centralt i Åbo ut- hyres fr.o.m.1.3.Tel. 050-1490

SÄLJES

Folkhälsans seniorhus, Helsingfors: 44m², 2 r, öppet kök, bdr, inglasad balkong. Tfn 0400-102241, 050-5910527

LEDIGA TJÄNSTER

Vill du bli kantorsvikarie i Esbo?

Esbo svenska församling behöver en **B-kantorsvikarie t.o.m. 31.7.2012** m. möjl. till ev. förlängn. Lön enl. kravgrupp 601. Ansökn. senast **29.2** till Esbo svenska församling, PB 202, 02771 Esbo. Den som väljs bör uppvisa straffregisterutdrag. Hör av dig till kyrkoherde Roger Rönnberg, 0400 425 257, roger.ronnberg@evl.fi

FÖDDA

Vår fina dotter,
Noas lillasyster
Noomi
född 4.2.2012 i Esbo
2875 g, 50 cm

Tacksamma
och lyckliga
Sofia (f.Fredriksson)
och **Jonas Jernström**

KURSER



Vi söker
**AVTALSSKEPPS-
KURATORER**
till finländska båtar.

Se närmare
www.merimieskirkko.fi -
työpaikat - laivakuraattori

Annonsera i Kyrkpressen! KP

Kontakta våra annonsförsäljare:
Tom Kytöpuuro 041 447 5725, **Björn Sten** 0400 012 390,
Leif Westerling 050 329 4444, **Jonny Åstrand** 050 092 4528
Eller via e-post: annons@kyrkpressen.fi
Annonssinfo på www.kyrkpressen.fi



Kursen bekostas av FPA.
Närmare uppgifter
tel. 06-7889037 eller
www.fpa.fi/sokrehabkurs

Nykarleby Sjukhem
ordnar Rehabiliterings-
kurs för personer utanför
arbetslivet med sjuk-
domar i rörelseorganen
(Typo-Tules) med start
19.3.2012, totalt 15 dygn
fördelat på 3 perioder.

Självmedveten som en åländsk bonderedare står skeppargården Pellas på sin sockel av granit, en symbol för 1800-talets bondeseglation som gjorde Granboda by och Lemlands socken berömda

Skeppargården Pellas

Gården som kallades Simons i Ulla-Lena Lundbergs sjöfartstrilogi Museet håller öppet 18.6 - 26.8, alla dagar klockan 11-16
Sommarutställning: Ikonmåleri
Grupper förhandsbokas, övriga tider enligt överenskommelse
Kaffeservering, Ålands pannkaka, dagens lunschoppa
Tel. under öppethållning 01834420
övriga tider 04573134012
Skepparvägen, Granboda, Lemland
Välkommen till Åland i sommar!



Helene Schjerfbeck
jubileumsåret i Ekenäs
juhlavuosi Tammisaaressa

Helene Schjerfbeck's liv och konst
öppnas 27.4.2012 avataan
Helene Schjerfbeckin elämä ja taide

Helene Schjerfbeck's syskonsjälur
27.4-14.10.2012
Helene Schjerfbeckin sielunsisaret

ti-sölsu 11-17



EKTA
EKENÄS MUSEICENTRUM
GUSTAV WASAS GATA 11
TAMMISAAREN MUSEOKESKUS
KUSTAA VAASAN KATU 11

raseborg.fi/museum
raasepori.fi/museo
facebook.com/EKTAmuseum
019 289 2512

INKAST ANN-KATRIN STORE

Förnuft och känsla



JAG BLIR INTE klok på frågan om fattigdom. I Kvevlax prästgård hängde samma gardiner i tio år. Varje gång jag skulle satsa på nya tänkte jag varför ska jag köpa nya då vännerna i Afrika inte ens har mat för dagen? Men hjälpte det dem att jag inte köpte gardiner? Nej, det gjorde det inte.

Frågan har konkretiserats igen. Här på den afrikanska kontinenten påminns jag varje dag om verklig fattigdom. Här är det enkelt att definiera fattig och rik, den som har mat för dagen är rik, den som inte har det är fattig. Det behövs inga EU-kriterier för det. Frustrerad konstaterar jag att det inte hjälper vänninnan Marie att jag ger henne en summa pengar. Hon är utan pengar igen nästa vecka. En summa då och då hjälper henne inte ur fattigdomen.

EN DAG när vi var på väg till banken kom en man rusande i panik. "Pastorn, pastorn, hjälp mej! Min 9-årige son har dött, min enda son. Jag måste föra honom till min hemstad och jag har inga pengar. Vid moskén sa man, Etienne, du är en god man, men vi kan inte hjälpa dej eftersom du är en kristen. Snälla, ni måste hjälpa mej!"

Mot alla regler tog vi mannen med oss i bilen och försökte tillsammans hitta en lösning. Vid butiken gav vi pengar till liksvepningen och en del av transporten. Han tackade och önskade Guds välsignelse. Hemkommen berättade jag om den dramatiska händelsen för hemhjälp. "Näja, om det nu ens fanns någon som var död", sa hon och snörpte på munnen. Reaktionen förvånade mej. Hon är kristen - var hon inte glad att vi hjälpte en trosbroder? Följande dag berättade jag för en kollega om hur vi som Guds utsända varit på rätt plats igår och kunde hjälpa en fattig människa i nöd. "Aha, han har hittat er nu också", sa hon oberörd. "Vart jag än flyttat i Dakar har han hittat mig. Och alltid är det någon som är död och han är utan pengar för transporten."

Så var det med den hjälpen. Ryktet om de godtrogna vita spreds snabbt. En dag stod en ung dam vid dörren och berättade en tårdröpande historia om sin döda man och sjuka tvillingar. Jag förklarade att jag inte kan hjälpa.

MEN FRÅGAN KVARSTÅR. Hurska vi få rätsida på fattigdomen när behoven är så enorma? Nobelpristagaren Dario Fò sa en gång att det är genom utbildning vi kan jaga fattigdomen på flykt. Det är ett långsiktigt projekt, det tar många år, men genom att stöda de ungas utbildning går utvecklingen i ett utland framåt.

Helst ser vi västerlänningar snabba, konkreta resultat, men i fattigdomsfrågan finns ingenting som går snabbt. Ingenting går enkelt. Våra pengar behövs i de långsiktiga projekten. Vår kunskap behövs. Utbildning är en väg ut ur fattigdom. Det finns flera.

Morgonen efter att vi i familjen åter en gång diskuterat fattigdomsproblematiken läste vi i Dagens Lösen: De fattiga är våra bröder och systrar, människor i världen som behöver kärlek, som behöver omsorg, som behöver vara önskad. (Moder Teresa). Något att tänka på nu när fastetiden kommer.

Ann-Katrin Store är missionär i Senegal.

RADBYTET KYRKANS NYA STRUKTURER

Vi måste granska olika tänkbara framtidsscenarioer



Det blåste iskalla vindar i vårt land senaste onsdag, både symboliskt och konkret. Besked om nedskärningar och uppsägningar tävlade om uppmärksamheten med regeringens radikala kommunkarta.

För tillfället kan ingen veta i vilken form reformen förverkligas, men det torde vara klart att kommunkartan kommer att ritas om avsevärt under de närmaste åren. Det här leder till att vår kyrkas beslutande organ noggrant måste bedöma olika tänkbara framtidsscenarioer. Rent konkret kommer det här att ske under vårterminen genom att för-

samlingarna, samfälligheterna och stiftet har möjlighet att fram till 30.4. ge utlåtande om tre alternativ: nuvarande samfällighetsmodell, prostermodell och stiftsmodell. Utlåtandet kan antingen utformas fritt eller med hjälp av ett av kyrkostyrelsen utarbetat frågeformulär.

Borgå domkapitel har vid sitt möte 6.2. berett ärendet för stiftsfullmäktige, som sammankommer 16.2. I det av domkapitlet utarbetade förslaget till utlåtande prioriteras alternativet prostermodell, förutsatt att Borgå stifts församlingar hänförs till stiftets egna prosterier. Om inte prostermodellen kan förverkligas i den här formen fram-

står den nuvarande samfällighetsmodellen som näst bästa alternativ. I detta fall bör man i samfällighetens grundstadga kunna ge församlingarna tillräckligt stor självbestämmanderätt i fråga om tjänster, användning av utrymmen och utformning av verksamheten inom de ekonomiska ramar som gemensamt överenskomits. Domkapitlet framhåller också i sin beredning att en bedömning bör utföras gällande de tre modellernas konsekvenser för såväl svensk- som finskspråkiga minoriteter.

Så långt förslaget i huvuddrag. Stiftsfullmäktige har naturligtvis alla möjligheter att förändra och utveckla såväl slutsatserna som argu-

mentationen. Det utlåtande som stiftsfullmäktige kommer fram till kan förhoppningsvis ligga till grund för diskussionerna ute i församlingarna senare under vårvintern. Vi bör sträva efter att Borgå stift skulle tala med så stor samstämmighet som möjligt, eftersom det ökar chansen för att våra synpunkter får genomslag. Samtidigt bör vi vara lyhörda för varandras synpunkter. För att underlätta församlingarnas arbete med utlåtandena är det viktigt att prosterierna (vid behov i samråd med domkapitlet) ordnar informations- och diskussionstillfällen i mars/april.

BJÖRN VIKSTRÖM, BISKOP

KRITIK RECENSION

Rydén kan sin Bibel

IKP 2/12 liknade jag läsningen av Vassula Rydén's samlingsvolym Sant Liv i Gud (SLIG) vid en Emmausvandring. När Mona Syrjälä i förra KP rullar stenblock för att hindra andra att gå blir detta lätt en Sisyfosvandring.

En del har svårt för att SLIG, utan vinstsyfte, är tryckt på ett bibeltryckeri. Skeptiker ser skrivstilen som automatisk och tvungen men grafologer som harmonisk. Ett fåtal mystiker skriver med hieratisk eller helig skrift, t.ex. Birgitta av Vadstena. Jag frågade en NT-professor, vars far var en älskad psalmförfattare, om någon skriver hieratiskt idag och hänvisades till en känd teolog som ser Rydén som äkta.

Syrjälä kritiserar tusen sidor utifrån femte sidans korsvandring och att Jesu fötter var snärjda med rep. Forskning idag utesluter inte detta. Fångar förlöjliga des genom att bindas ihop tre och tre. När en fånge föll gjorde alla det under folkets hån. SLIG innehåller annars katolska och ortodoxa element som för oss lutheraner är mer utmanande och svårsmälta.

Insändaren säger att Rydén aldrig uppmanar till bibelläsning. Men det är naturligtvis bokens Jesus som

uppmanar henne själv till detta. Jag har träffat Rydén i samband med ett föredrag. Hon kan Bibeln på sina fem fingrar och integrerar bibelordet naturligt och föredömligt i vardagligt tal. När hon under en gudstjänst tillfrågades om hon ville bli presenterad svarade hon med Paulus att där Kristus är väl förkunnad behöver vi inte blanda oss i. Jag hittade ordet i Rom. 15.

Bokens Jesus önskar ett gemensamt påskdatum och en kristen enhet. Att Rydén får ett interreligiöst fredspris är heller inget anmärkningsvärt. Den ortodoxa kyrkans självbild som en särställd och ursprunglig kyrka utmanas i SLIG och patriarkatet i Konstantinopel utövar kyrkotukt mot Rydén. Men hon är inte exkommunicerad såsom Luther och vi med honom vilket är ett större bekymmer. Patriarken av Alexandria stöder Rydén. Joseph Ratzinger har som kardinal sagt att SLIG kan spridas om Rydén's klargöranden om den s.k. notifikationen (se samlingsvolymen) bifogas i nya upplagor.

Insändaren rubricerades som ett varningsord. Borde

VANDA SLUTKLÄM

Om gott ledarskap

Av herr Eklöfs senaste inlägg i denna tidning framgår med all önskvärd tydlighet att åtminstone hans och församlingsrådets samarbete med kyrkoherden är gott. Det är glädjande, men behöver det goda samarbetet betonas hela tiden? Det bör väl snarare ge utslag i form av god och livlig församlingsverksamhet? För min del är diskussionen avslutad.

BIRGIT HALMINEN
Vanda

Annonsera i

www.kyrkpressen.fi

vi istället se SLIG som varningsord till alla som har glömt Gud, Bibeln och vägen till nattvardsbordet? Och till Emmaus.

NIKLAS BONDE
Helsingfors

LOVISA AVTRYCK

Hur heliga rumpor?

Angående rumpavtrycken i Lovisa kyrka.

Borde inte upphovsmakarna till de heliga rumpavtrycken i Lovisa kyrka också ihågkommas. Namnsigill i den aktuella bänken kunde underlätta forskningen vid en eventuell helgonförklaring i framtiden.

ARLA KLOCKARS

BÖNEN FADER VÅR

Så tänker även jag

Tack bästa Håkan Streng. Äntligen en person som tänker som jag. En gång talade jag med en präst om saken, men han sade: du har missförstått bönen.

Jag anser att vi som ber framhåller, att vi nog förlåter dem som är i skuld till oss och uppmanar Gud att också göra det.

Då jag ber Fader Vår, hoppas jag över texten om att vi nog förlåter, ty jag kan inte förlåta bättre än Gud.

ANNA KARLSSON
Ekenäs

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Fax: (09) 278 4138.

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

Restaurang ÄDELBRAGD
VI BLEV VAD VI ÄT!

Programutbud och tjänster:

- ✓ Middagar och fester
- ✓ Möten och föreläsningar
- ✓ Exercis av Österbottens regemente
- ✓ Rökbastu, infraröd bastu, badtunna mm.

Kom och bekanta er med våra läckra historiska menyer!

WWW.ADELBRAGD.FI ~ +358 (0)50 343 26 42
Slagfältsvägen 130 ~ 66 800 ORAVAIS



I SITT nya jobb vill Albert Häggblom samarbeta med församlingarna kring bibelhelger.

Får gå på djupet

Efter fem år som församlingspräst byter Albert Häggblom arbetsgivare.

TEXT&FOTO:
JOHAN SANDBERG

Albert Häggblom, du har blivit kallad att bli distriktspräst inom Evangeliföreningen från och med den 1 april. Vad betyder det?

– Jag ska i huvudsak arbeta inom Österbottens norra distrikt, i praktiken inom Pedersöre prosteri. Jag ska arbeta både med teologiska och andliga uppgifter och undervisning i olika former. Ibland kommer jag att leda gudstjänster i samband med bibelhelger av olika slag. Sommartid kommer jag att vara en hel del på lägerområdet Klippan. Och så jobbar jag med själavård när det behövs.

Varför byter du jobb?

– Jag har varit anställd som präst inom Kronoby kyrkliga samfällighet i fem år. Det har varit en bra och givande tid för mig som ung präst. Men det är ett ganska splittrat jobb

att arbeta i tre församlingar. Nu fick jag en konkret fråga av Evangeliföreningen, den kom ganska lägligt. Nu får jag fokusera på bibelundervisning och förkunnelser, jag ge mera tid till fördjupning och till bibelstudier.

Hoppas du av kyrkan?

– Nej, det är inte ett ställningstagande mot kyrkan. Tvärtom hoppas jag kunna vara ett stöd för mina kolleger i församlingarna. Som församlingspräst upplevde jag att jag inte hann ordna sådana bibelhelger som jag hade velat erbjuda församlingsmedlemmarna. I den här uppgiften kan jag stöda församlingarna och bidra med sådant.

”Jag hoppas kunna vara till stöd för mina kolleger i församlingarna.”

Albert Häggblom

Du kan alltså återkomma som församlingspräst ännu?

– Det är helt möjligt. Jag vet inte hur länge det här kommer att vara. Från början var det min primära kallelse att vara församlingspräst. Men samtidigt är det lite mödosamt med alla strukturförändringarna inom kyrkan. De skrämmer mig lite. Alla strukturella former och processer försvarar satsningen på det andliga arbetet. Jag skulle vilja ha mindre församlingar där man kunde lära känna människorna och vandra med dem genom livets olika skeenden.

– Mot den bakgrunden och att vi dessutom har små barn där hemma känns det bra just nu att själv kunna bättre styra mitt arbete.

Du har varit missionär i Kenya. På vilket sätt kommer det att synas i ditt arbete?

– Eftersom Evangeliföreningen har missionsarbete kommer jag också att arbeta med missionsfostran. Jag ska uppmuntra unga att ta ansvar, bli förkunnare och ledare för bibelgrupper.

Har du redan idéer på nya verksamhetsformer?

– Under studietiden syssla-

de jag med bibelsgruppsarbete inom Studentmissionen i Åbo. Det är något jag tänkte försöka få igång och utbildade ledare till. Utan att utestänga några åldersgrupper vill jag gärna lägga tyngdpunkten på att unga vuxna ska kunna vara med i bibelgrupperna; även barnfamiljerna ska kunna delta på barnens villkor.

Handlar det uttryckligen om bibelstudiegrupper eller smågrupper?

– Det är smågrupper där man sätter sig in i och diskuterar en given bibeltext under en timme. Sen ber man tillsammans. Vad man gör utöver det är upp till gruppen. Tanken är att man ska hinna göra något annat ännu samma dag.

Kommer du endast att arbeta inom Evangeliföreningens norra distrikt?

– Jag kommer företrädesvis att jobba inom Evangeliföreningens lokalavdelningar inom distriktet. Men stråvan är att nå ut också utanför de evangeliska leden. Till exempel genom gemensamma satsningar med församlingarna och andra grupper. Tanken är också att jag ungefär en gång per termin ska

besöka södra Finland eller något av föreningens andra distrikt.

Din företrädare som nu går i pension kallades distriktssekreterare. På vilket sätt skiljer sig era arbetsuppgifter?

– Han var inte präst utan kantor så han hade en del musikarbete. Han hade också fler sekreteraruppdrag än vad jag kommer att ha. Min befattningsbeskrivning är ännu inte helt klar men det har varit tal om att jag ska koncentrera mig mera på förkunnelse än vad han gjorde.

Det finns en så pass livlig verksamhet inom Evangeliföreningen att det är ett heltidsjobb att vara distriktspräst?

– Det är en lång tradition att ha en anställd distriktspräst eller -sekreterare. Föreningen har många medlemmar och en livlig verksamhet här i norra svenska Österbotten. Det är viktigt att föreningen backar upp avdelningarna och håller deras missionsintresse vid liv.

Hur många medlemmar har föreningen i distriktet?

– Det vet jag inte ännu, men hela föreningen torde ha cirka tusen medlemmar och om-

kringfyratusen understödare. I dagens läge är speciellt ungdomarna inte längre lika bundna till en väckelse-rörelse som man var tidigare. Man besöker varandra och man samarbetar, till exempel mellan Evangeliföreningen och Kyrkans Ungdom.

Är du själv också en sådan ungdom?

– Ja, jag har bakgrund i fyra olika väckelserörelser. Jag är uppvuxen inom Kyrkans Ungdom och har studerat en teologisk grundkurs inom Folkmissionen i Ryttylä. Sedan har jag varit aktiv inom Studentmissionen under studietiden och så har jag varit Evangeliföreningens missionär i Kenya. Därtill har jag också bekantat mig med Oasrörelsen.

Har Evangeliföreningen distriktspräster eller -sekreterare också på annat håll?

– För tillfället tror jag föreningen har några hel- och deltidsanställda i Vasa, södra Österbotten och Åland. Ibland har det också funnits någon i södra Finland. Med missionärerna inberäknade har Evangeliföreningen sammanlagt ett tjugotal anställda.